

Van:

Verzonden: maandag 4 november 2019 18:04

Aan: Parent Elimination <info@parent-elimination.com>

Onderwerp: Ouders willen graag reageren op bedreigingen jegens jeugdzorgmedewerkers

Geachte heer/mevrouw,

Met grote verontwaardiging zag ik op 03 november 2019 in het NOS journaal het item over jeugdzorgmedewerkers die bedreigd worden. Hierbij de link naar het item inclusief video.

<https://nos.nl/artikel/2308905-ik-maak-je-dood-is-in-de-jeugdzorg-nog-een-nette-bedreiging.html>

Allereerst wil ik stellig benadrukken dat dat deze bedreigingen volgens mij ronduit verwerpelijk zijn. Nooit mag iemand om wat dan ook bedreigd worden. Nóch met de dood nóch met geweld.

Vervolgens zou ik willen benadrukken dat de wijze waarop dit serieuze probleem verder toegelicht werd erg eenzijdig was. Het kan niet zo zijn dat er niemand te vinden was om de gronden van deze frustraties van ouders jegens jeugdzorg toe te lichten.

De bedreigingen vinden hun oorzaak immers in de machteloosheid van (verstoten) ouders die worden geconfronteerd met het destructieve beleid van de gecertificeerde instellingen in het gedwongen kader.

Hoe kunnen ouders rustig blijven als hun kinderen, het liefste en het meest waardevolle wat ze hebben, bij hen weggehaald worden en rechts- en jeugdzorg geen enkele kans bieden op gezinsherenging. Er wordt geen hulp verleend aan gezinnen en er worden alleen maar pleegouders gezocht onder het mom van veiligheid en stabiliteit voor de kinderen.

Nu vragen de Gecertificeerde Instellingen (organisaties voor jeugdbescherming) in een pamflet om maatregelen van de overheid tegen bedreigingen (zie de bijlage).

In het pamflet wordt het gebrek aan publieke verontwaardiging gemist over verbale en fysieke agressie. Echter, ouders missen de publieke verontwaardiging over het vaak te snel en zonder enige noodzaak uiteenrukken van een gezin. Veel ouders hadden een goed beeld over de Raad van de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen voordat ze ermee te maken kregen en eenmaal bekend hiermee, concluderen ze dat het systeem, althans de invulling hiervan, niet werkt.

Ik ben ervan overtuigd dat een aantal belangengroepen en ouders ook zeer graag hun frustratie en woede zouden willen toelichten. Bij mijn weten hebben zij al herhaaldelijk bij gemeenten, rechtbanken, RvdK en jeugdzorg kenbaar gemaakt wat de werkwijze is van de keten en hoe schadelijk deze is voor degene die beschermd zouden moeten worden, namelijk de kinderen én hun ouders. Hun liefhebbende, gezonde en verantwoord opvoedende ouders welteverstaan. Ik heb het niet over gevallen van bewezen kindermishandeling waarbij een kind per definitie van de mishandelende ouder gescheiden dient te worden.

Jeugdzorg is onderzoeker, aanklager, rechter en beul en de rechters die in het familierecht werken checken anno 2019 nog steeds niet de feiten waardoor ouders door oneerlijke en ongekwalificeerde rapportages zomaar hun kinderen kwijtraken en kinderen hun ouders.

Door deze al decennia opgebouwde machtspositie verliezen 16.000 kinderen definitief contact met één der ouders. Hier gaat het om ernstig trauma van een der ouders, wat niet onderkent en aangepakt wordt met actieve steun van de keten die weigert wet en wetenschap te integreren in een objectieve en verantwoorde werkwijze.

Daarnaast worden per jaar ruim 40.000 kinderen uit huis geplaatst. Hiervan is ook met breed geaccepteerde studies aangetoond dat dit contraproductief is en diepe schade veroorzaakt bij kinderen en hun ouders.

Vorige week nog ging een vader over tot een honger en dorst staking om het co-ouderschap over zijn kinderen te verkrijgen. Ik vraag u of u dit draconische maatregelen acceptabel vindt voor ons Nederland welk de rechten van de mens dient te beschermen?

Indien u oprecht de zwarte kant van de keten onder de aandacht wilt brengen, dan kunt u mij hiervoor persoonlijk benaderen. Als ervaringsdeskundige vader, die zonder enige gegronde reden door de moeder van ons kind én het rechtssysteem uit het leven van ons kind verstoten wordt, wil ik graag tijdens een raadsvergadering samen met andere ouders en belangenverenigingen een presentatie geven over het fenomeen ouderverstoting en de werkwijze van rechters en jeugdzorg in dezen alsmede persoonlijke verhalen met u delen. De impact van dit globale probleem is immers veel te desastreus om zich alleen op één kant van het verhaal te focussen.

Bedreigingen en agressie zijn niet goed te keuren en het is duidelijk beter ze te voorkomen dan te genezen. Daarom zou volgens mij de bezem moeten door de praktijk van de gecertificeerde instellingen, jeugdzorg en moeten rechters de wetten naleven om kinderen én ouders te beschermen.

Uw reactie zie ik met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groeten,

(een verstoten vader)

Handen af van onze jeugdbeschermers!

Acht op tien jeugdbeschermers en jeugdreclasseerders¹ heeft het afgelopen jaar te maken gehad met één of meerdere vormen van agressie, uiteenlopend van schreeuwen en schelden tot ernstige bedreigingen en fysiek geweld.² Niet alleen worden ze in hun werk bedreigd, agressieve cliënten en ouders weten de jeugdbeschermers ook steeds vaker in hun privéleven te raken.

Jeugdbeschermers komen in een gezin als er al veel hulpverlening is geweest. We begrijpen de wanhoop en onmacht van ouders maar keuren agressie nooit goed. Wij vinden dat niet normaal en constateren dat de mensen die zich elke dag met de grootste toewijding inzetten voor de allerkwetsbaarste, in de steek gelaten worden op verschillende gebieden:

- **Gebrek aan publieke verontwaardiging:** de maatschappij lijkt weg te kijken van mensen die verbaal en fysiek agressief zijn tegen publieke professionals. Onze jeugdbeschermers kunnen niet wegstijgen: zij blijven gaan voor het belang van de kinderen en moeten daarom soms nog jaren in contact blijven met diegenen die hen agressief bejegenen.
- **Geen politie-assistentie:** lang niet altijd zijn jeugdbeschermers verzekerd van politie-assistentie. De politie kampt structureel met personeelstekorten waardoor ze die taak niet goed kan vervullen. Bovendien worden aangiftes van jeugdbeschermers vaak onterecht afgewezen vanwege hetzelfde gebrek aan capaciteit.
- **Geen strafmaatregelen:** het gedrag van mensen die onze jeugdbeschermers belagen blijft te vaak nog onbestraft. Het strafrecht lijkt niet voldoende toegerust om bij te dragen aan de bescherming van professionals met een dergelijke publieke taak. Kinderen en professionals betalen de tol voor de volwassenen die we als maatschappij niet willen of durven vervolgen;
- **Intimidatie via formele en informele procedures:** stalkende klagers en een aantal familie-advocaten gebruiken het klachtrecht op zo'n manier dat het doel lijkt de jeugdbeschermers dwars te zitten: het ongelimiteerd en soms gelijktijdig aanspannen van klachtenprocedures en rechtszaken, in combinatie met inzet van sociale media, is intimiderend en belemmert de professional in het uitvoeren van zijn taak;
- **De digitale schandpaal:** jeugdbeschermers worden dagelijks met naam en toenaam besmeurd op sociale media en klachtenwebsites.
- **Google vergeet nooit:** aantijgingen staan vervolgens voor altijd op het internet;
- **Facebook geeft geen thuis:** individuele organisaties hebben geen effectieve mogelijkheden richting platforms en providers om die hierop aan te spreken.
- **Gebrek aan publieke en politieke waardering:** professionals ervaren nauwelijks publieke steun voor het werk dat ze doen.

Met het programma Veilige Publieke Taak (2007-2016) beloofde het kabinet haar publieke professionals, dus óók die van de jeugdbescherming, goed te beschermen. Gericht op voorkomen, beperken en afhandelen. In de praktijk is daarvan niets terechtgekomen. Dat is onacceptabel en vraagt nu om aandacht en maatregelen.

Ministers en politiek: maak er werk van!

We vragen met spoed de volgende drie punten te realiseren:

¹ In de rest van het pamflet wordt gesproken over jeugdbeschermers: daaronder worden ook de jeugdreclasseerders verstaan.

² Werknemersenquête zorg en welzijn 2019, onderzoeksprogramma AZW

1. **Benoem wie de professionals zijn en steun ze openlijk.**

Benoem heel concreet wie de professionals met een publieke taak zijn die bescherming nodig hebben. Dat zijn dus ook de jeugdbeschermers! Laat publiekelijk weten aan de samenleving dat we van deze mensen af moeten blijven. Zeg dat we alle mogelijke inspanningen moeten verrichten om te zorgen dat zij gewoon hun werk kunnen doen.

2. **Zorg dat ze echt beschermd zijn.**

- a) **Direct assistentie bij acute onveiligheid:** Zorg voor een speciaal nummer voor álle professionals met een publieke taak (dus ook de jeugdbeschermers!), waar ze bij gevaar of onveiligheid direct gehoor vinden en de (politie-)assistentie krijgen die ze nodig hebben.
- b) **Echte assistentie vanuit veilige publieke taak:** Zorg dat álle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) daadwerkelijk geholpen worden als ze te maken hebben gehad met onveiligheid. Help ze bij de aangifte, zorg voor berechting en maatregelen die de onveiligheid stoppen. Bescherm ze als ze bedreigd worden.
- c) **Geef duidelijkheid over de risico's bij een huisbezoek:** zorg voor een telefoonnummer waar álle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) naartoe kunnen bellen voor informatie over de risico's voorafgaand aan een huisbezoek.

3. **Beteugel (online) stalken en cyberpesten.**

- a) Stel een convenant op met alle internetproviders c.q. sociale-media-platforms waarin ze beloven websites te blokkeren c.q. berichten direct te verwijderen, wanneer de jeugdbeschermer met naam en toenaam besmeurd of bedreigd wordt;
- b) Zorg dat de procedures helder zijn, zodat berichten zo snel en gemakkelijk mogelijk kunnen worden verwijderd.